

Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2018 — IFSUA κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-251/18)

(2018/C 221/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: T. Gui Mori, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτη παράγραφος *in fine*, ΣΛΕΕ, το προσφεύγον IFSUA, το οποίο επηρεάζεται άμεσα, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει, λόγω σαφούς δυνατότητας διαχωρισμού των διατάξεων αυτών, το άρθρο 2, παράγραφος 2, και το άρθρο 9, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2018 (ΕΕ 2018, L 27, σ. 1), νοούμενου ως «κανονιστικής πράξεως» για την εκτέλεση περιοριστικών μέτρων και των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων (ΤΑC) της ερασιτεχνικής αλιείας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά του κανονισμού (ΕΕ) 2018/120 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, του οποίου ζητείται η μερική ακύρωση.

Συναφώς, το προσφεύγον διευκρινίζει ότι ζητεί την ακύρωση των προαναφερθεισών διατάξεων στο μέτρο που η εφαρμογή τους στα διάφορα είδη ερασιτεχνικής αλιείας, που συνιστούν δραστηριότητες μη υπαγόμενες στην κοινή αλιευτική πολιτική, συνεπάγεται πλήρη απαγόρευση της αλιείας του λαβρακιού (*Dicentrarchus labrax*) ισχύουσα μόνο για τους καταδυόμενους αλιείς, με συνέπεια να τίθεται σε κίνδυνο η επιβίωση της εν λόγω δραστηριότητας, αυτού καθαυτού του αθλήματος και του αντίστοιχου οικονομικού κλάδου.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτος λόγος, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 5, του άρθρου 3, στοιχείο δ', του άρθρου 4, στοιχείο δ', και του άρθρου 6, στοιχεία δ' και ε', ΣΛΕΕ, καθόσον οι προσβαλλόμενες διατάξεις συνιστούν απαγορευτικά μέτρα τα οποία αφορούν ευθέως την ερασιτεχνική και αθλητική υποβρύχια αλιεία λαβρακιού, χωρίς το Συμβούλιο να διαθέτει σχετική αρμοδιότητα, έστω και συντρέχουσα.
2. Δεύτερος λόγος, που αντλείται από παράβαση, από το άρθρο 2, παράγραφος 2, και το άρθρο 9, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/120, των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον οι διατάξεις αυτές παρεκκλίνουν σαφώς από το πλαίσιο των δοτών αρμοδιοτήτων και την ιστορική του εξέλιξη.
3. Τρίτος λόγος, που αντλείται από παράβαση, από το άρθρο 2, παράγραφος 2, και το άρθρο 9, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/120, της αρχής της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων που προβλέπονται στα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω της εφαρμογής, στην ίδια εκτελεστική πράξη με την οποία ρυθμίζονται οι αλιευτικές δυνατότητες για το λαβράκι αλλά με διαφορετικά κριτήρια, διατάξεων που αφορούν τόσο την εμπορική όσο και την ερασιτεχνική αλιεία. Οι δύο αυτές κατηγορίες αλιείας, ως αποδέκτες της ίδιας δέσμης μέτρων, δεν είναι αυστηρά συγκρίσιμες μεταξύ τους.
4. Τέταρτος λόγος, που αντλείται από παράβαση, από το άρθρο 2, παράγραφος 2, και το άρθρο 9, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/120, της αρχής της αναλογικότητας κατά την εφαρμογή του άρθρου 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ. Το προσφεύγον προβάλλει συναφώς ότι, στο πλαίσιο του κανονισμού που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας διαφοράς, ο καθορισμός αλιευτικών δυνατοτήτων για το λαβράκι, τόσο για την εμπορική όσο και για την ερασιτεχνική αλιεία, αποσκοπεί στη σε μεγάλο βαθμό μείωση της θνησιμότητας του βόρειου αποθέματος ώστε να παρασχεθεί η δυνατότητα μιας μικρής αυξήσεως της βιομάζας, ο δε σκοπός αυτός είναι δυνατόν να επιτευχθεί με μέτρα λιγότερο περιοριστικά από την πλήρη απαγόρευση της υποβρύχιας αλιείας λαβρακιού. Στο πλαίσιο του λόγου αυτού, το προσφεύγον προβάλλει επίσης παράβαση των άρθρων 12, 16, 37 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/120 του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2018, σχετικά με τον καθορισμό για το 2018, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων στα ενωσιακά ύδατα, και για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη, σε ορισμένα μη ενωσιακά ύδατα, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/127 | (ΕΕ 2018, L 27, σ. 1).